

Naproti motorestu na zastávce autobusu promoklý stál
a já jsem jako z trestu jeden párek od rána už popáté hřál
já řek mu pane k městu autobus teď nepojede
tak pojdte dál
a když mi trochu roztál já začal se ho ptát
jak se sem vlastně dostal a on jen rukou máv
to jsou dneska lidi to by jeden řval
ale co bych marně povídal

Kamarád nás opustil a v Újezdě měl pohřeb a tak jsem jel
stopaři jsem zastavil možná jsem jen dobrou službu vykonat chtěl
l

ale on mě z vozu vysadil a řek mi co bude kdybych námitky měl
a tak bez všech iluzí bez projevu soustrasti jsem v kaluži stál
liják si hrál na slzy snad abych o ně nepřišel
když nemůžu dál

Člověka to zamrzí že tak dlouho žil a lidi tak málo znal
Řek sem vy mi z duše mluvíte je to prevít tenhle svět
a to ještě všechno nevíte já moh bych vyprávět
to jsou dneska lidi to by jeden řval
ale co bych marně povídal

Každej vám má péči jen aby nemusel tuzéra dát
a že řízky nejsou větší chtěl vám tuhle jeden mladík do novin p
sát

a kvůli míře to je řečí to aby snad člověk opravdu krad
Oči na mě vyvalil a potom neurvale od stolu vstal
peněženku vybalil a co ten párek stál se skoro úsečně ptal
já řek mu dvacet padesát on aniž mrknul okem celou stovku mi da
l

A pak letěl jako šílený na zastávku proti nám
a že prý té půl hodiny raděj počká už tam
To jsou dneska lidi to by jeden řval
ale co bych marně povídal